

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1447

1299

C O D I C E S

1300

Dyscome eiusdem Ord. que fecit scribi Bononie in Anno domini M° CCC. XXVI°. quicunque sibi abstulerit anathema sit. Henricum an. 1336. etiam num in vivis egisse probat ejus ele^{tio} in Vicarium gen. suae Provinciae Brugis in Capitulo gen. illo anno facta, id quod solum de eo notant Ordinis Bibliothecarii.

DLXXXIX.

U.689 Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 167. f. per duas columnas charactere luculento exaratus, coloribus distinctus, et legatus olim Collegio ducali Wienne apud Fratres Predicatores ab Jodoco Weiler de Hailprunna Theol. Prof. et D. Stephani Canonico sequentia Scholastica complectitur: I. Quodlibet Magistri Jacobi *De Esculo Ordinis Minorum*. Orditur ille: *Quia teste beato Jo. Apoc. 1. c. deus est principium et finis omnium. s. alfa et omega in oratione premissa deprecabor dominum &c. tractatque Quæstiones XVI. quarum Tituli ad calcem adscripti sunt, et quarum prima est: Vtrum simplicitas diuine nature compaciatur secum aliquam distinctionem ex natura rei priuam distinctioni personarum.* De hoc Fabio Esculano, sive Asculano agunt Possevinus in *Apparatu sacro*, Waddingus in *Scriptt. Ord. Fabricius in Bibl. med. Lat. Mazzuchellius in Scritt. d'Italia Vol. I. P. 2. unus, ut sit, ex altero; atque inde error etiam propagatus est, vixisse illum circa an. 1464.*

cui manifeste Codex noster Seculo integro vetustior contradicit. Ex hoc porro errore factum putto, quod *Waddingus Jacobum nostrum cum Jacobo Piceno, sive de Marchia ὥμωχως confundat, quem a. 1476. excessisse facile credo. Ceterum Quodlibet scripsisse haec tenus ἀνεκδοτον omnes conveniunt, idque teste Mazzuchellio etiam in Patavina D. Antonii Bibliotheca servatur.*

II. fol. 33. praevio *Quæstionum XXI. Elencho* sequitur *Quodlibet Job. Duns, sive Scotti O. M. Doctoris Subtilis*, de quo saepius dictum est. Ejus initium est: *Cuncte res difficiles. ait salomon eccles. 1. et cur intelligat eas esse difficiles subdit &c. Finis: Per hoc sole sunt rationes, ubi in edit. Opp. omn. Lugd. 1639. T. XII. p. 544. f. legitur: Et sic patet ad rationes. Clausula est: Explicit quodlibet magistri Johannis Scotti de ordine fratrum minorum. Quæstiones hae Quodlibetales, quas Waddingus editor in Praef. T. cit. Opus pretiosissimum et medullam Doctrinae Scotti vocat, matre typis exceptae sunt, ut vel mihi Editio per Albert. Stendal 1474. et Venetae 1481. et 97. f. adjaceant.*

III. fol. 97. *Quodlibet Alexandri. Alensem putares, et ita quidem scriptum erat in fol. Codici praevio: Quodlibet Alexandri de Hales; verum peritior Manus superinduxit: de Alexandria. Habeimus igitur rarissimas Quæstiones Quodlibetales Alexandri dicti a loco natali de Alexandria, electi a.*

1313.

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1447

1301

D O G M A T I C I .

1302

1313. generalis O. M. Ministri, et in hoc munere mox altero anno Romae defuncti, quas quidem memorant Bibliothecarii supracitati nullo tamen, ubi condantur, designato loco. Sunt porro numero, ut Elenchus subsequus eloquitur, XXI. eaque, quae chorum dicit, ita habet: *Primo queritur: vtrum in una et eadem re simplici possint includi diuersae formalitates sive diuersa esse quiditativa &c.* Ultima vero finit: *et ideo propositio non verificatur nisi per synecdochē.* Post Elenchum adscripta est, et fuse tractatur Quaestio: *Vtrum aliqua essentia alia ab essentia prima sit ab eterno?* An et haec ad *Alexandrinum* pertineat, ignoro. Scholam certe Doctoris *Subtilis* aequa sapit.

IV. fol. demum 145. succedunt *Quaestiones Scotti de Anima*. Initium primae est: *Vtrum sensus talus sit unus uel plures.* *Videtur quod unus, quia si essent plures, tunc essent plures quam quinque &c.* Numero sunt XXII. Elenchus tamen subjunctus non ita eas reprehensat, ut procedunt; procedunt autem eadem ratione, qua in suprac. *Opp. Scotti* Editione. T. II. p. 485. ubi queritur Commentator *Hugo Cavellus* O. M. Opus esse mutilum, nec emetiri totum *Aristotelem περὶ Ψυχῆς*. Interim ille una Quaestione, nempe 23. plus censet, quam Codex noster. *Waddingus* in *Censura* praevia trium *Codd. Vaticanor.* meminit, quibus hae *Quaestiones* insunt, et geminae vetustae impressionis f. l. et a. quam sane raram esse oport-

tet. Adscripta est ad calcem Quaestio prolixa: *Vtrum theologia sit scientia proprie dicta?* quae prosequitur: *Videtur quod sic. Sicut se habet lumen naturale sensus ad lumen naturale intellectus agentis &c. et non est illa, quae legitur apud Scotum initio L. I. Sententiā.* Interim esse *Scotistae*, probant ea, quae *Thomae* obmovet.

DLXXX.

Codex chartaceus lat. Sec. XV. U. 621
*Folior. 256. f. per duas columnas non una manu exaratus, rubricis distinctus, et unus ex XVII. illis, quos, ut verbosa Nota praevia commendat, M. Andreas de Weytra T. D. et S. Stephani Canonicus ad Librarium Collegii Ducalis inter Vivos donavit, inscribitur I. Incipit prologus theoloyce veritatis *Hugonis* primi postillatoris totius biblie *Cardinalis Ord. pred.* Error, de quo jam *Voi. I.* non semel monui; non enim *Hugo a S. Caro*, sed *Hugo de Argentina Compendii* hujus in VII. Libros divisi autor est. Horum Librorum praeit Index subnotatus an. 1404. ad cuius calcem varia *Attona* inculcata sunt, puta: *Prognostica Anni* juxta dies hebdomadis, in quos inciderint *Kalendae Januariae*, *Prognostica de Pueris* juxta eosdem dies, quibus nati fuerint, *Sermo brevis feria 2. post Pascha* de Vita humana sub Peregrinatiois Schemate, *de Karena*, *Intonizatio plebanorum ad ecclesiam*, pluresque *Passus theologici &c.* ita, ut Opus ipsum fol. demum 5. inchoet:*